

това са случваше прѣзъ течението на въпросътъ, като доказахми прѣдъ свѣтътъ, че имами благоразумни и дѣятелни водачи, същеврѣменно и народътъ като показва благоразумно постоянство, още и като плацахми съ искрена признателностъ сѣко благодарѣние, което ни са отстъпваше отъ страна на честното ни и мъдро правителство; съ този начинъ народнитѣ ни владци ще направятъ да онѣмѣятъ още повече клѣвѣтническитѣ уста на нашитѣ неприятели, които не са посвенихъ да казватъ, че помощта, която ни пронесохъ нашитѣ народни пастери въ многогодишната ни борба съ фенерското духовенство, била ужъ да наслѣдятъ тѣхното Господаруване съ всичкитѣ му наслаждения и нищо повече.

Ваше високопрѣосвященство! Ний сми увѣрени, че не е нужда да ви излагами нѣща, за които вий имате съвършено понятие, нѣща, които много добръ цѣните и връхъ които сте съвършено внимателенъ, нѣ случаятъ на тържеството ни е подканилъ да изложимъ и ний на кратко, още и до колкото и ний цѣнимъ, нашитѣ сърдечни чувствования, нашето мнѣло и настояще състояние и нашитѣ бѣдѣщи нужди, прѣдначертания и сѣки му въобще длѣжноститѣ, като чада прѣдъ добриятъ си баща.

Ний сми увѣрени, повтарями, високопрѣосвященный владико, че високитѣ длѣжности, които черквата е наложила на тебе, никога не ще са махнѣтъ отъ твоитѣ бодри очи, нито ще починешъ додѣ не ги изпълнишъ за съвършенна наша радостъ. Въ таквъ случай ний подтвърдявами, че никога не ще намалими тая радостъ, която усѣтихми, когато са научихми, че Божието провидение е опрѣдѣлило, ти прѣвъ да занимаешъ, сега при възобновлението на нашата Черковна Иерархия, сѣдалището на приснопамятний Евтимий, послѣдний Търновски Патриархъ. Дано, както въ XII-ий вѣкъ, въврѣмето на търновский периодъ Българската писменность, която бѣше поувѣхнѣла, пакъ са раззелени, цѣвнѣ и даде голѣми